

حکایات عالم دین

گفتگو با مصطفیٰ محقق داماد

توضیحه برای شروع صحبت، اجازه بفرمایید که از جنابعالی ببرسم از نظر شما عنوان

«عالی دینی» به چه معنی است؟ و چه حایگاهی را در تفکر اسلامی می‌توان

برای آن مشخص کرد؟

♦ در تاریخ اسلام و در ادبیات دینی ما از تعبیر عالم، به مناسبهای مختلف استفاده شده است حتی در قرآن کریم نیز در توصیف یکی از برجستگیهای اخلاقی عالمان دینی اشاره شده است که انما یخشی الله من عباده العلماء یعنی فقط عالمان هستند که از خداوند خشیت دارند. اما از جهت تحلیل تاریخی می‌شود گفت که در آغاز شکل گیری جامعه اسلامی گروه و طبقه‌ای خاص از افراد مسلمان به تدریج شکل می‌گیرند که مردم به آنها مراجعه می‌کنند تا تفسیر متون دینی و مسائل دینی خود را از آنها بپرسند. در آن زمان امیر المؤمنین (ع) از جمله سرشناس‌ترین افرادی است که به عنوان فردی دین شناس به او مراجعه می‌کنند. در مجموع، این افراد دین شناس هم در زمان حیات پیامبر و هم پس از ایشان، حضور داشتند و پاسخگوی مسائل دینی مردم بودند. البته بعد از پیامبر اکرم (ص) کسانی مثل علی ابن ابی طالب، عبدالله بن عباس و عبدالله بن مسعود و در درجات پایین‌تر بلال حبشه چهره شناخته شده‌تری پیدا کردند. در آن زمان «عالی» به افرادی